

UZASADNIENIE

Powód (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł w dniu 28 maja 2021 r. (data stempla operatora pocztowego) pozew do Sądu Rejonowego w Ciechanowie przeciwko D. G. o zapłatę kwoty 190,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 września 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wnosił o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany D. G., po doręczeniu odpisu pozwu, nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. G. w dniach 12 września 2016 r. podróżował pociągiem (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Podczas dokonanej w czasie przejazdu kontroli okazało się, że korzystał z usługi przewozu bez ważnego biletu. W związku z powyższym podczas każdego przejazdu kontroler wystawił i doręczył D. G. wezwanie do zapłaty stwierdzające obowiązek uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd oraz opłaty dodatkowej – na podstawie obowiązującej taryfy przewozowej (bezsporne).

D. G. został wezwany do uiszczenia opłaty taryfowej za przejazd w wysokości 5,26 zł oraz opłaty dodatkowej w wysokości 185,00 zł; wezwanie otrzymał w dniu wystawienia tj. 12 września 2016 r. Płatność należności powinna nastąpić w terminie 14 dni tj. 26 września 2016 r. (protokół Seria (...) nr (...) k. 15).

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zbył przysługującą mu wierzytelność na rzecz (...) – Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. umową sprzedaży wierzytelności z dnia 2 stycznia 2019 r. wraz z wykazem wierzytelności (umowa k. 8 - 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności protokołu Seria (...) nr (...) (k. 15) oraz umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 2 stycznia 2019 r., których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony i nie budzi wątpliwości Sądu. Podkreślić należy, że zarówno data przejazdu bez ważnego biletu wykonanego przez pozwanego D. G., ceny biletów za przejazd, jak też wysokość opłaty dodatkowej, nie budzą wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo podlega oddaleniu jako niezasadne.

Zgodnie z art. 774 kc przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Powyższe przepisy wskazują na obowiązek pozwanego D. G. do uiszczenia opłaty za przewóz dokonany środkami transportu należącymi do (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. w dniu 12 września 2016 r. Do zawarcia umowy przewozu doszło bowiem przez fakt skorzystania przez pozwanego D. G. z przejazdu pociągiem należącym do taboru (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Ponadto zgodnie z art. 33 ust. 3 prawa przewozowego, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż pozwany D. G., podczas przejazdu pociągiem w dniu 12 września 2016 r. podróżował bez ważnego biletu.

Zgodnie z art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. Przepis art. 117 § 2¹ kc, który wszedł w życie w dniu 9 lipca 2018 r. i zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw, i który ma zastosowanie również do roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stanowi, iż po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi.

Oznacza to, że rozpoznając sprawę przeciwko konsumentowi sąd ma obowiązek z urzędu badać czy roszczenie nie uległo przedawnieniu.

W niniejszej sprawie pozwanego D. G. uznać należy za konsumenta, bowiem zgodnie z art. 22¹ kc, za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Terminy przedawnienia wskazane zostały w art. 118 kc, zgodnie z którym jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat sześć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Wskazane terminy przedawnienia mają charakter ogólny i znajdują zastosowanie, jeżeli przepisy szczególne nie przewidują innego terminu przedawnienia.

Zgodnie z art. 728 kc, roszczenia z umowy przewozu osób przedawniają się z upływem roku od dnia wykonania przewozu, a gdy przewóz nie został wykonany – od dnia, kiedy miał być wykonany.

W tym miejscu należy podkreślić, iż w rozpoznawanej sprawie ma zastosowanie art. 77 ust. 1 prawa przewozowego, zgodnie z którym roszczenia dochodzone na podstawie ustawy przedawniają się z upływem roku.

Mając na uwadze powyższe przepisy oraz stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd uznał, że roszczenie dochodzone w niniejszym procesie przez powoda (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. uległo przedawnieniu. Jak wynika bowiem z protokołu z dnia 12 września 2016 r. pozwany D. G. został wezwany do zapłaty kwoty 190,26 zł z tytułu umowy przewozu w terminie 14 dni od dnia wykonania umowy przewozu, które miały miejsce we wskazanym dniu. Początek biegu przedawnienia w rozpoznawanej sprawie rozpoczął się więc z dniem 27 września 2016 r. Roczny termin przedawnienia przewidziany w art. 77 ust. 1 prawa przewozowego upłynął zatem w dniu 27 września 2017 r., przy czym należy podkreślić, że przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie powód (...) Finanse spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie podjął żadnych czynności w rozumieniu art. 123 kc, które skutkowałyby przerwaniem biegu terminu przedawnienia.

Jak wskazano powyżej pozew w niniejszej sprawie został złożony dopiero w dniu 28 maja 2021 r., a zatem po upływie terminu przedawnienia.

Dodatkowo wskazać należy, że wyrok ma charakter zaoczny w rozumieniu art. 339 § 1 i 2 kpc.